

Am reconsiderat poziția anterioară (discuții între co-autori bine aprofundate) și considerăm conceptele de "Coloană fără sfârșit/Endless Column" și respectiv "Endless Helix" drept înrudite, dar distincte. Pare logic ca dl. Noguchi să fi fost inspirat de dragonii enormi de hârtie de la festivalurile asiatice din unele orașe de pe coasta de est a S.U.A. Este posibil să fi regăsit motivul în crescături succesive văzute încrustate în piesele de lemn din atelierul marelui Constantin Brâncuși, ori poate în socotelile acestuia pe răboj, ori în modele brodate pe straie și învelitori de pat. La dl. Brâncuși, motivul este stâlpul gorjenesc de susținere, al mansardei la Paris, respectiv al cerului în ansamblul monumental de la Târgu Jiu. Dacă i s-a spus la Târgu Jiu: "dacă poți, fă ceva pentru noi, căci cade cerul pe noi" (1937, în anticiparea unui nou enorm război –Masa Tăcerii- și în baza celor relatate de către dl. Brâncuși despre "decupajul" lumii americane în mansarda sa –cumpărătorii americani- și prietenia cu Neo zeelandeza -Poarta Sărutului-), Maestrul a realizat și un stâlp de cer. Dacă americanii nu îi cumpărau lucrările (și replicile), Maestrul nu ar fi avut din ce trăi. Iar dacă primele "Coloane ale infinitului" nu se vindeau, nu am fi avut o serie.

Până la urmă și dragonul ar fi și un model daco-sarmato-românesc (stindardul draco), dar nu atât de amplu ca cel de festival asiatic, dar poate ceva mai zgomotos (mai şuierător).

Motivul la domnul Noguchi este o suprapunere de cuburi ("Helix of the Endless", 1985, granit, în 13 blocuri. Înălțime 500 cm, bază turnată: lucrare în aer liber și "Spirit of the Flight", 1969, <green and pink serpentine and Cararra marble 238,8*14,6*14,6, baza pare din granit> sau o structură curbilinie din care motivele suprapuse ar decurge din una în alta (ca și cum ar fi fost topite și solidificate succesiv, deși e posibil să fi fost turnate separat în "Endless Cooping", 1957, metal, 3 elemente, 55,9*33*24,8 fiecare element. În "Endless Cooping" există simetrie în dimensiuni, dar nu în formele individuale ale elementelor ale căror semnificații nu le intuim perfect: o coadă de delfin superioară, un tors de femeie cu baza în sâni contorsionați mediană, adică un tors răsturnat, o formă conică care debordează în partea inferioară. Baza pare a fi de granit ori poate lemn, pe înălțătoare cilindrice în colțuri).

Intuim din textul doamnei Chave și din fotografiile alb-negru că sunt suprapuneri de cuburi perfect tăiate de nuanțe și texturi diferite în S.U.A. la domnul Noguchi, iar acest lucru (văzut pe viu), pare a fi destul de impresionant (mai ales că sunt alternate culori zen: roz și verde pal/vernil, adică materiale –marmură, serpentinit ori granit- extrem de scumpe și bine selectate și în unele situații și orientarea cuburilor suprapuse diferă).

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Joi, 11 Noiembrie 2021 17:23 -

Ne interesează altă chestiune: cum a suprapus dl. Noguchi cuburile astfel încât structura să rămână stabilă ? Aceasta deoarece într-o variantă a lucrării, cuburile sunt contorsionate (adică imperfect suprapuse). Posibil pe suprafețele de suprapunere să fi executat perforări, montând dibluri de îmbinare, iar acolo unde unghiurile de orientare sunt diferite, perforări suplimentare cu montări de dibluri la distanțe prestabilite spre colțuri (pentru obținerea armoniei și senzației de unitate în perspectivă geometrică). Deși pare extrem de simplu, în realitate nu este chiar astfel (necesitând calcule, viziune și evident proiect).

Aceasta este o posibilitate gândită de noi, dar bine chibzuită de Maestrul Noguchi.

Scris în 11 noiembrie 2021, trimis sighet-online.ro , toujours pro-bono.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet